

Šplhám do údolí, hlava bolí, kulky holý, na kolenou před pistolí, 365 dní v roce a prst boží se dloube v nose jako by nic nestalo se! Zahlíd jsem odraz vlastních očí v kose.. a nemoh polknout te n knedlík v mí puse. V tom 4 zdi stáhly na mě svý ruce-vzbuď se! a třásly se mnou "odpočnu si, nespím v kuse", místnost mi vběhl a do cesty, já z místnosti ven, skutečnost však jiná, zima, tvrdá zem! Pohlcen bojem s prostěradlem, padám obloukem, tmou zcela obklopen, vracím se z říše za stropem. Nevím kdo, jestli vůbec někdo jsem, jsem schválně? Nebo jsem si jen snem? Nebo si snad ze mě někdo někdo v půl druhý rano dělá dobřej den? Ty vole pojď se m!

REF: Bestiář jenž jsi na dně věcí, provalen buď jméno tvý
tak dlouho se snažím usnout, že už se nemůžu,
nemůžu probudit!! 2X

Kostky byly vrženy, a od té doby se tu válejí na zemi, a já je obcházím vítězným obloukem, беру to zadem, oklikou přes bary. Jednou až vylezu ven, proberu se z té kocoviny rovnou do rajský z ahrady, mám totiž nápady a optimismu tolik že mi leze ze všech možnejch míst mi děravý odvahy! Je potřeba věci postupně odhalit, po kouskách propašovat sám do hlavy. Jakýpak obavy? Jsem ready se postavit se i těm nejtemnějším staránkám mí povahy! Dokázal jsem se už vymanit z rozličnejch věcí, mozek v zástavě, v záseku spocenejch nocí, chytrák myslel že kdo nespí zažije víc věcí netuše kolik mu jich zatím uteče. Jo osud to je dobrodruh, vůči výtkám slep a hluch, vždy přítomnej duch, já nad lejnem, hejno much, chce to čerstvej vzduch!! Když totiž umysly sice vznešený postrádaj lešení, následuje zděšení, dopis, túra, věšení, tunel, světlo skrz pece ryze retro, hrabu si svý soukromý metro!

REF: 2X

šáhnul jsem si na život, je studenej, měkkej a slizkej. Dávno se taký ví že už vůbec není jistej, za to změny ty jediný spolehlivý zůstaly, vždyť dneska už ani ty nepřátelé nejsou co bejvaly! Snažim se prostě jen udržet věci v chodu, přeludem proudu, čelím zlomu bodu, kážu víno piju vodu, věřím že nic není bez důvodu a vim že určitej stav věcí trvá vždycky jenom po určitou dobu! Tak že dobře dojeď- díky už jsem tady.. A není to zas až taková pecka jak povídali, ve finále si stejně musím pomoci sám. je 3:03 v noci a já mám pocit že konečně usínám, hlavní je se nebát dalších ran, vim, znám, jestli jsem se někdy něčeho fakt bál, pak to byl jedině strach sám! Stíhá je špína a tak si snažim udržet si čistou hlavu, nic než prostá změna stavu tak zase dneska večer v baru- Připijem si na odvalu!!

Když už to poserem, tak se s tím zkrátka ňák poperem, kdo s popelníkem ulehá často lehá popelem! 2x